

the women irrelevant with targeted draft on funds of physical training. The possible routes of improvement of a situation, which one was added up are discussed.

AKTYWNOŚĆ SPORTOWA KANDYDATÓW NA STUDIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO

ФІЗИЧНА (СПОРТИВНА) АКТИВНІСТЬ АБИТУРІЄНТІВ ФІЗУЛЬТУРНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

ANNA BROJEK

Zamiejscowy Wydział Wychowania Fizycznego w Białej Podlaskiej

Wstęp

Aktywność sportowa jednostek stanowi o sile narodu i zdrowiu całego społeczeństwa. Jest jedną z podstawowych potrzeb człowieka w każdym okresie życia. Daje wszechstronne możliwości adaptacyjne i odporność organizmu, daje poczucie bezpieczeństwa oraz harmonijne i pełne życie. Niedostatek jak również nadmiar aktywności ruchowej, jest przyczyną wielu problemów i zwiększonego ryzyka wystawiania stanów chorobotwórczych [1, s.28] Aktywność sportowa coraz silniej wchodzi w rozważaniach ze zdrowiem nie tylko fizycznym, ale psychicznym i społecznym. Aktywność sportowa powinna zaspokajać główne potrzeby indywidualne studentów i ich cele autoteliczne. Zarys i formy uczestnictwa w kulturze fizycznej kandydatów na studia wychowania fizycznego świadczyć mogą o ich rzeczywistym zainteresowaniu kierunkiem studiów. Aktywność w tej dziedzinie, zwłaszcza aktywność sportowa, nie pozostaje bez wpływu na rezultaty egzaminu wstępnego, a także rzutuje na wyniki studiów i przyszłe role zawodowe studentów [2, s.19]

Materiał i metoda

Celem niniejszych badań było określenie poziomu aktywności sportowej kandydatów na studia wychowania fizycznego. W szczególności poszukiwano odpowiedzi na następujące pytania:

- 1. Czy badani systematycznie uprawiali sport przed podjęciem studiów?
- 2. Kiedy respondenci rozpoczęli uprawianie sportu?
- 3. Czy przed rozpoczęciem studiów kandydaci byli zawodnikami klubów sportowych?
- 4. Czy kandydaci na studia posiadali klasy sportowe?
- 5. Czy kierownik badanych do uprawiania sportu?

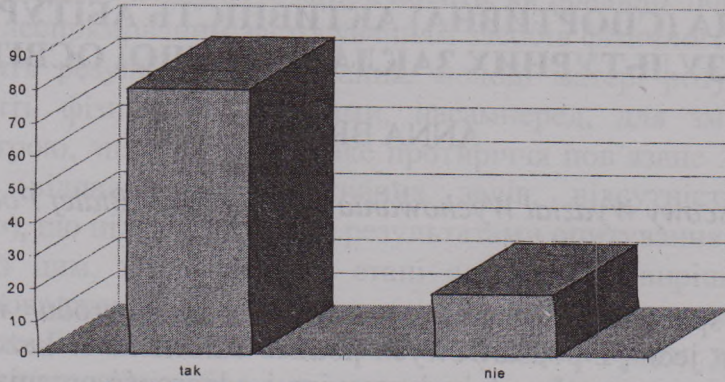
W badaniach zastosowano metodę sondażu diagnostycznego przy wykorzystaniu kwestionariusza ankiety anonimowej „Trudności adaptacyjne studentów”. Badania przeprowadzono w roku akademickim 1999/2000 wśród studentów pierwszego roku uczelni wychowania fizycznego w Polsce. Zebrano materiał badawczy od 1142 studentów co stanowi 2% ogółu badanych studiujących na I roku.

W badaniach objęto wyłącznie respondentów kierunku wychowania fizycznego w systemie 3+4,5 letni system kształcenia. Pod uwagę wzięto następujące uczelnie: Wydział Wychowania Fizycznego w Warszawie, Akademię Wychowania Fizycznego w Katowicach, Akademię Wychowania Fizycznego w Wrocławiu, Akademię Wychowania Fizycznego w Poznaniu, Instytut Wychowania

Fizycznego w Gorzowie Wielkopolskim, Instytut Wychowania Fizycznego i Sportu w Białej Podlaskiej.

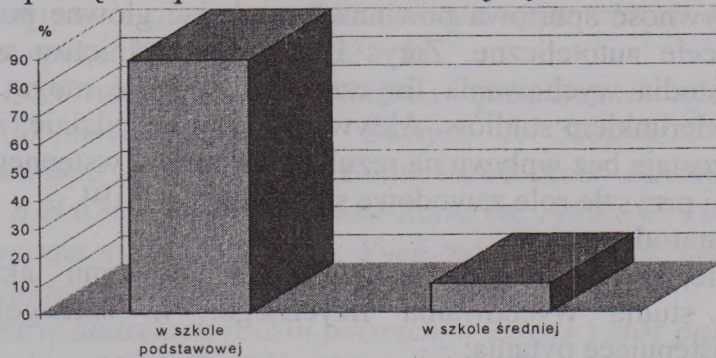
Analiza wyników badań

Na podstawie analizy zebranego materiału należy stwierdzić iż studenci w większości /80,6%/ już przed podjęciem studiów systematycznie uprawiali wybrane przez siebie dyscypliny sportowe. Pozostała grupa respondentów 19,3% nie przejawiała czynnych zainteresowań sportem /ryc. 1/.

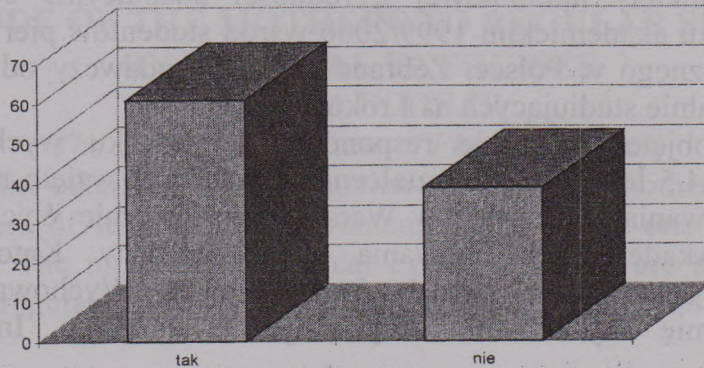
Ryc. 1. Systematyczne uprawianie sportu przed studiami

Dalsza analiza statystyczna wykazuje iż w większości /89,6%/ studenci AWF już w szkole podstawowej przejawiali poważne zainteresowania sportem połączone z aktywnością sportową, niewielka tylko grupa badanych /10,33%/ tę aktywność w sensie uprawiania sportu rozpoczęła dopiero w szkole średniej /ryc. 2/.

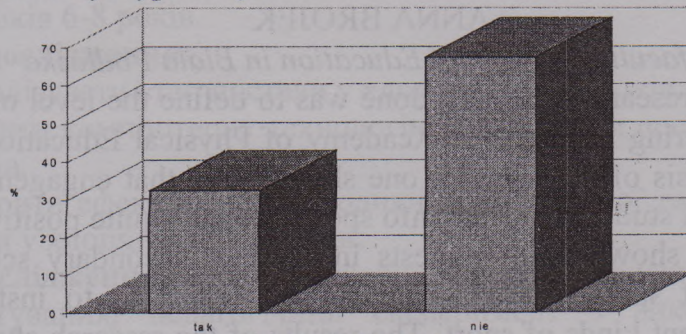
Ryc. 2. Uprawianie sportu w szkole

Studenci, którzy w szkole podstawowej posiadali zainteresowania sportowe już wówczas zdecydowali się na systematyczne uprawianie wybranej dyscypliny deklarując swą przynależność do klubów sportowych. Ci respondenci stanowią zdecydowaną większość /61,03%/. Niespełna o połowę mniejsza grupa nie złożyła takiej deklaracji /ryc. 3/.

Ryc. 3. Przynależność do klubów sportowych

Potwierdzeniem osiąganych wyników sportowych w danej dyscyplinie są klasy sportowe. Posiadanie klasy sportowej w pewnym sensie stanowi o przyjęciu na studia wychowania fizycznego. Z analizy zebranego materiału wynika, że dość pokaźna grupa badanych /32,5%/ przychodząc na tak specyficzne studia jakimi są uczenie AWF posiada klasy sportowe z wielu dyscyplin /ryc. 4/

Ryc. 4. Posiadanie klasy sportowej

Optymistycznym wydaje się fakt, że rodzina jako grupa społeczna, w której najlepiej kształtuje się świat ludzkich wartości i potrzeb wciąż wyraźnie wpływa i kształtuje model aktywności fizycznej dzieci. Największy odsetek badanych /33,4%/ na pytanie: kto skłonił Pana /ią/ do uprawiania sportu?, wskazało na tę właśnie instytucję. Nieco mniejszy odsetek respondentów /26,0%/ wskazał na wariant odpowiedzi „inne”. Reszta zwróciła uwagę na takie osoby znaczące jak nauczyciel wf /16,9%, koledzy /13,7%, trener /9,81%/ tab. 1/.

Tabela 1

Osoby mające wpływ na uprawianie sportu

Osoby mające wpływ na uprawianie sportu	N	%
rodzina	382	33,45
nauczyciel wf	193	16,90
rodzina	112	9,81
rodzina	157	13,75
rodzina	198	26,09
rodzina	1142	100,00

Wnioski

Z powyższych badań wynika, iż korzystnie przedstawia się zaangażowanie rodziców młodzieży, która zasilila szereg studentów AWF. Wśród badanych w badanej mierze przeważała młodzież, która przed studiami systematycznie zajmowała się uprawianiem sportu. Większość z nich swe zainteresowania sportowe rozwijała już w szkole podstawowej będąc czynnymi zawodnikami różnych sekcji sportowych. Wielu z nich przychodząc na studia typu AWF posiadało już klasy sportowe. Głównym inicjatorem podjęcia działań sportowych w większości badanych była rodzina. Wyniki tych badań wskazują, że wybór studiów wychowania fizycznego u większości badanych nie był przypadkowy.

PIŚMIENNICTWO

Baran B., Kabat Z.: *Adaptacja studentów w procesie dydaktyczno - wychowawczym. Życie Szkoły Wyższej* 1980, nr 10

8. Osiński W.: *Aktywność fizyczna ucznia - znaczenie i potrzeby. Problemy Higieny 1998, nr 58.*

SPORT ACTIVITY OF CANDIDATES FOR PHYSICAL EDUCATION INSTITUTES

ANNA BROJEK

A faculty of Physical Education in Biala Podlaska

The goal of the research had been done was to define the level of physical activity of candidates for entering institutes of Academy of Physical Education /APE/ type. On the basis of the analysis of the research one should state that engagement of youth that reinforces the ranks of students of APE into sports presents quite positively. The majority of them has already shown their interests in sport in secondary school being active members of different sport clubs. A lot of them coming to institutes have some achievements in different kinds of sport. The results of the research show that the choice of a physical education institute of the majority of the candidates researched was not occasional.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ПОСТАВИ ДЛЯ ХЛОПЧИКІВ 6-8 РОКІВ

ОЛЕГ БУБЕЛА

Львівський державний інститут фізичної культури

Актуальність Комплексна програма "Фізична культура - здоров'я нації" визначила пріоритетним напрямком розвитку фізичного виховання оздоровлення населення. Реалізація цієї програми вимагає розробки сучасних педагогічних технологій, серед яких є комп'ютеризація шкільного навчального процесу. У практиці фізичного виховання та спорту триває постійний пошук ефективних засобів та методів, спрямованих на покращання фізичного розвитку та стану здоров'я школярів. Однією з таких проблем для дітей молодшого шкільного віку є формування постави.

Як відзначають фахівці Дубенчук А.В., Наумова Н.І., комп'ютерні технології у фізичній культурі на сьогоднішній день не набули широкого науковообґрунтованого застосування. Існуючі комп'ютерні програми, які розраховані для використання у фізичному вихованні, допомагають учителям у вирішенні проблеми індивідуального підходу, але носять більше нормативно-статистичний характер, ніж практичний [1, 2, 3, 4].

В останні роки питанням порушення опорно-рухового апарату у дітей молодшого шкільного віку приділяється велика увага. Це пояснюється тим, що розповсюдженість порушень постави серед школярів протягом багатьох років залишається досить високою. У зв'язку з цим виникає постійна потреба у проведенні досліджень з проблем оптимізації використання засобів та методів, спрямованих на підвищення функціональних можливостей організму, формування постави у дітей молодшого шкільного віку. З початком навчання у середній школі проблема формування, корекції, збереження правильної постави набуває особливого значення у зв'язку з вимушеним тривалим сидінням за партою та слабкістю м'язового корсету. Розповсюдженість порушень постави у дітей МШВ, за даними аналізу літературних джерел, є досить високою і знаходиться в межах 38,2 - 68,9% [5, 6].